

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicæ, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

Decisiones Miscellanæ

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisio XXIII. Argumentum. Continuatur materia Simoniae, & quæritur, an sit prohibita? An liceat dare pecuniam pro redimenda Vexatione in beneficio? Casus Patroni Simoniaci. Item Pensionarii volentis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94626](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94626)

nes. cap. 2. §. 4. dub. 3. pag. 427. Et ex Bonacina alios cumulate tom. 1. de Simonia disp. 1. q. 4. §. 12. num. 10. Quibus Curia addit Decisionem punctualem S. Rotæ Romanæ decidentem committi Simoniam, id est coram Penia decis. 430.

AD TERTIUM CASUM.

11 Quidam adeptus est beneficium per Simoniam commissam à fratre suo, inscio tamen ipso beneficiario. Quæritur, an teneatur dimittere beneficium, quandocunque notitiam habet dicta Simonia? Affirmativè dixerunt ante expletum possessionis triennium; Negativè transacto triennio cum bona fide; quia juvatur regula de triennali possessore cum bona fide, & titulo saltem colorato. Gomez ad d. reg. q. 12. Ugolin. de Simon. tab. 4. cap. 6. §. 9. Garzias de benef. p. 8. cap. 1. num. 14. & Bonac. d. tom. 1. de Simon. disp. 1. q. 7. punct. 2. num. 20.

AD CASUM PRUDENTIALEM

12 Quidam industriis, & rationibus possit Parochus tollere abusum, qui inter masculos, & feminas nobiles viget, loquendi, ac tractandi secretò de amore, ac de nuptiis ineundis? Dixerunt. 1. Admonendos esse eorum genitores, ne eis hanc facultatem, vel commoditatem permittant. 2. Iisdem ostendendum periculum deflorationis puellarum. 3. Detractiones honoris earumdem ex hac conversatione secreta prodire. 4. In Concionibus publicis graviter increpandum esse hunc abusum. 5. Docere, quod genitores tenentur sub culpa mortali de medio tollere hanc perniciosam libertatem, ipsosque pueros, & puellas obligatos esse obedire. 6. Ex his colloquiis sæpe sapius infestas nuptias produci, & matrimonia amaritudinibus plena. 7. E contra, ubi filix abstineat ab his amoribus, & eorum genitores Nuptias promoveant, erunt feliciores, & à Deo benedictione cœlesti donabuntur. 8. Alias, & ipsæ filix stupra patientur; infamiam incurrent; & familiæ hinc inde ad odia, inimicitias, ac arma exardescant; cum irreparabili detrimento vitæ, honoris, bonorum temporalium. 9. Parochi sæpe sapius ex Altari declarent Novum Decalogi præceptum, & ostendant in iis colloquiis amatoris illud offendi ob desideria inhonesta, & morosas delectationes. 10. In confessionibus se difficiles reddant in absolvendo illos, qui in eliminando hoc abusu non sint dispositi.

DECISIO XXIII.

ARGUMENTUM.

Continuatur materia Simoniz, & quæritur, an sit prohibita, quia est mala? An sit mala, quia est prohibita? An liceat dare pecuniam pro redimenda Vexatione in beneficio? Casus Patroni Simoniaci. Item Pensionarii volentis extinguere suam Pensionem. Motiva, quibus Ecclesiastici debent suas functiones devotè facere.

S U M M A R I U M.

1. Simonia an sit prohibita, quia est mala? vel è contra?
2. Vexatione pro redimenda an liceat dare pecuniam?
3. Patronus beneficii an pro præsentatione possit accipere pecuniam?
4. Pensionis extinctio cum pecunia an licita?
5. Ecclesiastici quot motivis debent devotè functiones suas facere.

Doct. Clericali Tom. II. Lib. IX.

Ad infra scripta Quæstia, & Casus DD. Parochi, & Confessarii dicere.

AD PRIMUM. An Simonia sit prohibita, quia est mala? Vel An sit mala? quia est prohibita? Omnes cum distinctione responderunt: Simoniam, quæ repugnat Juri Naturali, & Divino, ut accipere pretium pro Sacramentis, pro ordinibus, aut aliis rebus spiritualibus, esse prohibitam, quia ex se est mala. Simoniam verò, quæ damnata est à solo Jure Ecclesiastico, ut accipere pretium in examine ad Paræcias, vendere officia Ecclesiastica, permutare beneficia propria autoritate, esse malam, quia est prohibita. Gles. in cap. ex p. 1. Vers. remittere, & ibi Innoc. & Hostien. De offic. Deleg. Layman. lib. 4. tr. 10. cap. 8. num. 61. & Nicolius tom. 1. lib. 4. tit. 18. §. 1. n. 23. qui num. 33. advertit, Simoniam primi generis posse committi etiam à Papa, secus autem Simoniam Juris Ecclesiastici.

AD SECUNDUM. An liceat dare pecuniam pro redimenda Vexatione in beneficio? Pariter sub hoc distinctionis federe omnes processerunt. Aut electus nondum habebat jus in re beneficio, id est nondum erat institutus, vel confirmatus in eo; & in hoc casu non licet pecuniam dare pro redimenda vexatione, quia daretur pro acquirenda re spiritali, quam non habet. Vel jus in re habet, obtenta jam institutione, vel confirmatione; & in hoc casu dare pecuniam licet ad redimendam vexationem. Layman. ubi supra tr. 10. cap. ult. §. 2. num. 22. Theologi, & Canonistæ cumulantur. Ratio est, quia cum jam acquisierit jus spirituale, non dat pecuniam pro eo, sed pro repellendo impedimento injustæ Vexationis. Fagnan. in cap. Nobis num. 104. de Simonia. Mea E-rotemata cap. 35. num. 11.

AD PRIMUM CASUM.

Quidam Patronus, vacante beneficio, recepit pecuniam à quodam Presbytero, ut eum præsentaret, prout præsentavit ad illud beneficium. Petit à Confessario. An ejus conscientia sit onerata, & an penas aliquas incurrit? Quæritur, quid sit responsurus Confessarius?

Consona fuit omnium responsio; huic Patrono dicendum fore, reum esse Simoniz; quia pro spiritali, qualis est præsentatio, accepit temporale lucrum, & pecuniam. Redoan. de Simonia part. 3. cap. 13. num. 22. Suarez lib. 4. cap. 28. à num. 7. & seqq. Bonac. de disp. 1. q. 4. §. 11. n. 4. Ideo ejus conscientiam oneratam esse. 1. Peccato mortali, cap. mandato. De Simon. 2. Excommunicatione Papæ reservata. Extravag. 2. de Simon. & Bulla S. Pii V. Incipit. Cum primum §. 7. 3. Tenetur restituere pecuniam acceptam, vel pauperibus, vel Ecclesiæ, ad quam dictum Sacerdotem præsentaverat cap. De hoc cap. Audivimus. De Simon. 4. Procurare debet remotionem à dicto beneficio prædicti beneficiarii, quia præsentatio fuit nullius valoris; ipseque Sacerdos est omnino inhabilis, & incapax dicti beneficii. Theaur. de Peniis, part. 2. Verb. Simonia. cap. 2. & cap. 3.

AD SECUNDUM CASUM.

Quidam Pensionarius consultit Confessarium, quomodo, & quando possit extinguere Pensionem suam cum suo Pensionato beneficiario, recipiendo pecuniam. Quæritur, quid debeat respondere Confessarius?

Retulerunt duas opiniones Doctorum adinvicem contrarias. Una est, quod Pensionarius non possit extinguere Pensionem absque licentia Papæ, ex pluribus rationibus allegatis à Bonac.

E

diff.

dict. qu. 4. §. 17. num. 7. ubi concordantes adducit & præcipue, quia est aliquid spirituale, ex quo Pensionarius tenetur recitare saltem officium parvum Deiparæ. Altera, quæ affirmat, licitam esse extinctionem anticipatis solutionibus absque prædicta licentia Summi Pontificis, quam sustinent Layman. lib. 4. tract. 10. cap. 8. num. 48. Lessius lib. 2. cap. 35. dub. 22. num. 124. & Loter. lib. 1. de Re benefic. quæst. 42. & lib. 3. quæst. 29. num. 81. & seqq. ubi probat, Pensionem habere quidem contiguitatem, & coherætionem quandam beneficio, super cujus fructibus est imposita, sed non esse annexam inseparabiliter Juri spirituali ejusdem beneficii; prout est Juspatronatus, quod ex eo cognoscitur, quia si extinguatur, titulus ille beneficalis vel per suppressionem, vel per unionem, adhuc Pensio integra remanebit, tanquam fundata in mera temporalitate fructuum absque ulla spiritualitate; prout vice versa extincta Pensione non extinguatur beneficium; & ideo num. 88. subdit pactio de extinguenda pensione non potest dici Simoniacæ; Et num. 90. & 91. docet, onus recitandi officium non esse factis ad inducendam spiritualitatem in Pensione, nisi data esset in titulum beneficii Ecclesiastici. Bursat. conf. 178. num. 28.

Prima opinio est securior; at secunda est usitator; & ego vidi utramque praticari; & licet aliquando hæsitaverim circa opinionem Loterini, hodie absque scrupulo amplectendam censeo, fultus auctoritate S. Rotæ Romanæ, quam allegat Theaur. Fori Ecclesiast. part. 2. cap. 7. num. 74. Vivian. de Juspatronat. lib. 13. cap. 9. num. 47. & tenet novissime Tondut. de Pensionibus cap. 17. num. 24. & 25. qui num. 29. subdit, quod onus recitandi divinum officium Gloriosissimæ Virginis est per accidens, & non mutat naturam Pensionis, quæ tota est temporalis, ac propterea concludit hanc secundam opinionem esse veriorē, & probabiliorē; illam tamen intelligendo de Pensione jam constituta, non autem de constituenda, quia hæc non posset extinguī anticipatis solutionibus, puta in actu collationis, vel resignationis beneficii; quia esset labes Simoniacæ, deficiente Papæ auctoritate; prout etiam si Pensio esset data in titulum beneficii Ecclesiastici, ut aiebat Loterius, hæc enim nequaquam redimi, vel extinguī cum pecunia posset sine Summi Pontificis licentia. Patet igitur ex his quid debeat Confessarius respondere.

AD CASUM PRUDENTIALEM.

Quæ, & quanta sint motiva; quibus Ecclesiastici tenentur versari in Ecclesia summa cum reverentia, & modestia; ac celebrare devotè officia Divina? Dixerunt. 1. Quia Ecclesia est domus Dei, & vocatur domus orationis, ac in ea Majestas Divina dicitur modo particulari adesse. 2. Quia realiter adit Christus Dominus in Eucharistia. 3. Quia Laici sumunt exemplum ab Ecclesiasticis ipsis, qui Spectaculum facti sunt mundo, & Angelis, & hominibus. 1. Cor. 4. 4. Quia Ecclesiasticorum irreverentia, & parva devotio est maximum peccatum, Dei maledictione dignum, juxta illud: Maledictus homo, qui facit opus Dei negligenter. Jer. 48. 5. Quia ex officio tenentur ad summam devotionem habendam, quia de eis scriptum est: Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum, qui in Cælis est. Matth. 5. 6. Quia reverentia, & pietas Ecclesiasticorum auget devotionem populorum; de

quibus Parochus nostras pius, & doctus, scriptum reliquit:

*Quidquid vident Laici nobis displicere,
Dicunt, proculdubio sibi non licere,
Ac quid nos operis vident adimplere,
Credunt esse licitum, & culpa carere.*

DECISIO XXIV.

ARGUMENTUM.

De gravitate criminis Simoniacæ, & de ejus pænis tam si sit realis, quam conventionalis, aut confidentialis in beneficiis, seu cum examinatis Synodalibus. Casus duo Simoniaci, unus in ordine sacro, alter in resignatione beneficii. Quibus modis excitabitur in populis devotio erga Sacrosanctam Eucharistiam?

SUMMARIUM.

1. Simoniacæ labis gravitas.
2. Pæna octo contra Simoniacos in beneficiis reales.
3. Fructus beneficii restituendi à Simoniacis etiam ante sententiam. Et an ab aliis personis? Et cui?
4. Pretium Simoniacum restituendum pauperibus.
5. Excommunicatio Papalis contra Simoniacos.
6. Simoniaci incapaces beneficiorum.
7. Mediatores in Simonia sunt inhabiles ad beneficia.
8. Simoniaci puniendi, & prioribus beneficiis privandi.
9. Simoniaci infames sunt, & irregulares à solo Papa dispensandi.
10. Clementis Papæ Noni dictum de Cardinali Barbado Episcopo Patavino.
11. Simonia Conventionalis casus sex omnino sciendi.
12. Parochus de conventionali Simonia Patavii punitus.
13. Re spirituali tradita, sed non pretio convento, an intrent omnes pæna contra Simoniacos lata?
14. Pretii pars si data sit, Simonia completa dicitur.
15. Fictio in promittente pretium an excuset à Simonia?
16. Confidentialis Simonia quando dicatur completa?
17. Quid sit Simonia Confidentialis?
18. Pæna quatuor Confidentialis Simonia.
19. Examinatores Synodales nihil recipere possunt pro examine.
20. Quas pænas incurrant, aliquid recipientes?
21. Donare aliquid Episcopo ordinanti an sit Simonia?
22. Pæna sex contra ordinantem & ordinatos Simoniacæ.
23. Simonia an sit in resignatione beneficii reservare sibi maturatos fructus de cætero exigendos?
24. Fructuum pertinentia pendet à tempore collectionis, non autem debita solutionis.
25. Modi, quibus excitatur devotio erga Sacrosanctam Eucharistiam.

Ad infrascripta Quæstia, & Casus DD. Parochi, & Confessarii dixerunt.

Ad Primum. Quale crimen sit Simonia? esse peccatum mortale gravissimum, cap. Reperiuntur 1. quæst. 1. Et pestem sui magnitudine alios animæ morbos vincentem. cap. Sicut. De Simonia. Sed Sapientiores addidere, Simoniam esse crimen publicum. cap. Tanta. De Simonia. leg. Si autem. C. de Episc. & Cler. unde commissum in quacunque materia, reddit condemnatum in Judicio infamem infamia Juris, & irregularem.